

Wie heeft er wel eens voorgedrongen? Als je in [dia1] een rij moet wachten, heeeeel lang wachten, is het wel handig om een beetje voor te dringen. Diegene voor je ziet er toch niet zo snugger of zo sterk uit, die kan jij wel ff aan de kant douwen...

En als je een wedstrijd hebt met [dia2] sporten op school, wie kies je dan in je groep? Natuurlijk – de snelle jongens en meiden, niet de slomen, want je wil wel winnen!

En met wie [dia3] speel je het liefst na schooltijd? Ja, met die leuke jongen of dat leuke meisje, met wie iedereen graag speelt!

Zo gaat dat vaak. Bij kinderen. Maar net zo goed bij grote mensen.

Die mevrouw [dia4] in de rolstoel kan toch niet zo snel, daar kan ik nog wel even voor!

En iedereen gaat graag bij Piet op [dia5] verjaardag, want daar komen allemaal interessante lui. Niet bij Klaas, dat zijn allemaal onnozele mensen.

Zelfs de [dia6.1] regering doet het. Er moet bezuinigd worden. De overheid geeft veel te veel geld uit. Maar waar wordt op bezuinigd? Niet op de mensen met de grote huizen en de dure auto's en de dikke portemonnee's. Nee, op [dia6.2] de gehandicapten, op de kinderen die op school extra zorg nodig hebben, op de mensen met een Persoons Gebonden Budget.

[dia7.1] Waarom doen mensen dat? Waarom maken ze dat verschil?

Waarom wil je wel met de een spelen en niet met de ander?

Waarom wel bij die op bezoek en bij die niet?

Dat is natuurlijk omdat mensen ook verschillend zijn.

En sommige kinderen zien er leuk uit, en zijn aardig, of hebben veel geld, of een Ipod...

En sommige mensen zijn gewoon niet zo gezellig, zitten vaak te zeuren, of ze doen raar.

Da's allemaal waar: [dia7.2] iedereen is verschillend. Er is niemand gelijk aan een ander.

Nu is wel eens geprobeerd om er voor te zorgen dat mensen wel gelijk zouden zijn.

In China bijvoorbeeld. Door het communisme. Iedereen moest [dia8] gelijke kleren aan, en in gelijke huizen wonen, en in gelijke auto's rijden, en iedereen moest hetzelfde verdienen.

Maar dat is niet goed afgelopen.

En dat kan je begrijpen, want iedereen is niet gelijk. Er is verschil.

Kijk alleen maar naar het [dia9] verschil tussen mannen en vrouwen...

Het is niet voor niets dat bij veel sporten vrouwen anders worden behandeld dan mannen!

(typisch eigenlijk dat de sport niet geëmancipeerd is... ☺)

Maar ook alle mannen zijn niet gelijk en alle vrouwen zijn niet gelijk. De een is lang, de andere kort. De een is dik, de ander dun. De een is slim, de ander wat minder. De een is handig, de ander niet zo. De een kan lopen, de ander niet. De een is heel goed in dit en de ander in dat...

En weet je, dat verschil is juist mooi!

Dat maakt het leven spannend en interessant en leuk! Je moet er toch niet aan denken dat iedereen hetzelfde is...

En wat nog belangrijker is: zo heeft de Here God ons bedoeld. Allemaal verschillend. Niemand gelijk. Of, zoals we dat ook wel zeggen: [dia10] iedereen is uniek – zoals jij is er maar één.

En dat is mooi! Daar mag je blij mee zijn!

We hebben daar net van gelezen in de bijbel, en van gezongen.

Die vergelijking met een lichaam.

Waar bestaat [dia11] een lichaam uit? (noem eens wat)

→Zie je hoeveel verschillende delen een lichaam heeft!?

Dat is prachtig! Zo heeft de Here God dat bedacht en geschapen.

Prijs je Schepper dat Hij je zo mooi geschapen heeft en dat je uniek bent!

Geluk is een lichaam niet alleen maar voet, of alleen maar hand. Nee: allemaal verschillend.

Niets gelijk. Ok, je hebt twee handen en twee voeten en twee ogen en oren en twee nieren (de meeste mensen tenminste). Maar ook die zijn – als je ze goed bekijkt – nog weer verschillend.

En wat ook mooi is: een lichaam is juist een *lichaam* omdat het bestaat uit verschillende onderdelen. Het is dus ook *nodig* dat al die delen verschillend zijn.

Want nu kan je voet je hand helpen en je hand je hersens en je hersens je oog.

Ga maar na: je oog ziet wat, bijvoorbeeld [dia12] **een bloem**. Dat wat je ziet wordt naar je hersens gestuurd, en je hersens denken dan: wow, dat is mooi, die wil ik plukken! En je hersens sturen dat door naar je hand. Maar ja, om bij die bloem te komen, moet je er nog wel naar toelopen. En daarvoor zijn je voeten er weer.

Zie je hoe prachtig dat allemaal op elkaar is afgestemd?

En hoe mooi het juist is, en hoe nodig, dat er verschil is?!

Nu gebruikt de bijbel dit als vergelijking om te laten zien dat het met mensen net zo is.

Bijvoorbeeld met mensen die samen [dia13] een gemeente, een kerk vormen.

Kijk maar om je heen: allemaal verschillende mensen. Iedereen ziet er verschillend uit (dat is je buitenkant). Iedereen *doet* anders en *denkt* anders (dat is je binnenkant). En als je elkaar leert kennen, ontdek je dat de een dit kan en de ander dat. En dat is mooi. Dat is nodig. Want nu kun je elkaar helpen. Nu kan je wat doen met waar je goed in bent, en geholpen worden met waar je niet zo goed in bent.

Dus: verschil is [dia14.1] mooi en nodig.

Alleen – daar begonnen we de preek mee: verschil is ook [dia14.2] lastig en gevaarlijk. Je kunt er ook niet goed mee omgaan.

- Je kunt jezelf [dia15] belangrijker gaan vinden dan een ander. Omdat jij bijvoorbeeld meer kan, slimmer bent, sneller, sportiever. Of omdat je meer geld hebt, een groter huis of duurdere auto of een betere baan. Of omdat je groot en sterk en gezond bent. Dan kan het maar zo gebeuren dat je op anderen neer gaat kijken, dat je iemand anders minder belangrijk vindt. Dat je ze aan de kant duwt, voordringt, niet met ze wilt spelen. Dan kan je denken dat je die ander niet nodig hebt.

Is dat goed? Nee! Dat is niet goed.

- Het kan ook zijn dat je jezelf juist [dia16] minder belangrijk vindt dan een ander. Omdat jij niet zo sterk en slim en snel en sportief bent. Omdat jij niet zoveel kan, niet zo'n goede baan hebt, niet zo'n groot huis of dure auto of... Dan kan het gebeuren dat je denkt dat jij niet nodig bent, dat ze jou wel kunnen missen.

Is dat goed? Nee! Dat is niet goed.

Want dat voorbeeld in de bijbel van het lichaam laat zien dat juist [dia17] *iedereen* nodig is.

Nooit kan je zeggen: jij bent geen hand maar een voet? Hoepel dan maar op, jou hebben we niet nodig. Dat kan niet. Want je hebt en een hand en een voet nodig! Ze hebben elkaar nodig!

Nooit kan je zeggen: omdat ik geen oog ben maar een oor kunnen ze mij wel missen. Dat is onzin.

Dat kan niet. Want je hebt zowel een oog als een oor nodig. Ze hebben elkaar nodig!

Iedereen heeft – als het goed is – toen ie de kerk in kwam een [dia18] **puzzelstukje** gekregen.

Klopt het? Pak het maar 's even. En bekijk het maar 's goed.

Vergelijk het ook maar met 's dat van je buurman of buurvrouw. Lijkt het op elkaar? Is het verschillend?

→Ieder puzzelstukje is anders. Sommige stukjes lijken wel op elkaar, maar er is altijd iets net anders.

Wat moet je met puzzelstukjes doen?

→Puzzelen! Proberen ze aan elkaar te maken. Zodat je een [dia19] mooie grote puzzel krijgt. Ieder stukje past ergens. En als er een stukje niet is, blijft er een [dia20] gat in de puzzel.

Nou, zo is het ook met bijvoorbeeld een gemeente, een kerk.

Je zou kunnen zeggen dat we als gemeente samen de puzzel zijn. En dat ieder lid van de gemeente een puzzelstukje is.

[dia21] Ieder stukje is anders – uniek! Maar elk stukje is wel nodig om compleet te zijn.

Er kan geen puzzelstukje ontbreken.

En het ene puzzelstukje kan niet tegen het andere zeggen: omdat jij niet net zo bent als ik, ben jij niet nodig...

En een puzzelstukje moet ook zelf niet denken: omdat ik niet net zo ben als dat andere stukje, kunnen ze mij wel missen...

Helemaal fout! Ieder stukje is nodig. Samen zijn we pas compleet.

Daarom: bewaar dat puzzelstukje maar goed. Doe 'm aan een kettinkje, of leg 'm onder je kussen, of stop 'm gewoon in je portemonnee of broekzak. En iedere keer als je 'm ziet moet je er maar aan denken: [dia22.1] ik ben uniek (zoals ik is er niemand) en dat is mooi en [dia22.2] ik ben nodig (ze kunnen mij niet missen) om compleet te zijn.

En dan zegt de bijbel er nog iets heel belangrijks bij.

Dat wil ik nog even een keer weer lezen:

[dia23] *God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen.*

He – dat is apart! Hoor je dat goed?

God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook [dia24] zorgvuldiger behandeld worden

Dat lijkt er toch echt op alsof de Here wil dat er wel verschil wordt gemaakt, dat het ene lichaamsdeel meer nodig is dan het andere.

We hebben ook nog gelezen:

[dia25] *...juist die delen die het zwakst lijken zijn het **meest noodzakelijk**.*

En als je naar je lichaam kijkt is dat ook wel zo.

Want: zonder hand of zonder voet zou je kunnen leven. En ook nog wel zonder oog of oor.

Tuurlijk, het is absoluut niet fijn. Je lichaam is niet compleet. Je mist heel veel. En iemand vertelde dat je altijd de pijn voelt alsof die hand die je mist of die voet er nog zijn. Maar je gaat niet meteen dood als je een hand of een oor mist.

Maar zonder welk lichaamsdeel kun je echt niet leven? (Wie kan wat noemen?)

→ Dus inderdaad: het ene lichaamsdeel is wel meer nodig dan het andere!

Alleen, let op: dat zijn vaak die lichaamsdelen die het zwakst lijken, die je niet ziet, die verstopt zitten in je lijf, of die jezelf verstopt onder je kleren.

Wat betekent dat?

Dat betekent dat je [dia26] het ene lichaamsdeel anders moet behandelen dan het andere.

Je handen was je vaker dan je voeten, en je nieren – daar kan je niet eens bij.

En je haren kam je wel, maar je oren niet, en je darmen al helemaal niet.

Omdat ieder lichaamsdeel verschillend is, moeten ze ook allemaal verschillend behandeld worden.

Dat vinden we – als het om mensen gaat – nog wel eens lastig, vooral als het om leuke dingen gaat. Dan zeggen we: *he, waarom mag hij wel en ik niet, waarom krijgt zij wel en ik niet?! Dat is niet eerlijk...*

Maar van de een kan je nou eenmaal wat meer vragen dan van de ander.

En soms moet je de een wat meer geven dan de ander.

En als ik de bijbel goed lees, zegt de Here God, dat we juist de mensen die niet zo belangrijk lijken een speciale behandeling moeten geven, zorgvuldiger (met meer zorg, met meer aandacht) moeten behandelen. Zodat iedereen tot z'n recht komt en het lichaam een geheel blijft. [dia27] De een heeft wat meer zorg nodig dan de ander, en als je dat doet, dan blijft het allemaal goed.

Alleen: dat is dus precies andersom dan het bij ons vaak gaat. Wij spelen het liefst met de jongen die iedereen leuk vindt. Wij gaan het liefst op visite bij die mensen met interessante contacten. De Here God zegt dan: dat hoeft juist helemaal niet. Want die mensen krijgen al genoeg aandacht. Je kunt beter wat aandacht besteden aan die jongen met wie haast niemand wil spelen. Je kunt beter op verjaardagsvisite gaan bij die mensen die niet zo interessant zijn.

En als je elkaar echt leert kennen, echt in contact komt met bijvoorbeeld dat [dia28] meisje in de rolstoel – misschien vind je dat ze er raar uitziet, misschien doet ze wel vreemd, en zou je haar het liefst voorbij lopen – als je echt 's probeert met haar te praten, dan ontdek je dat het een heel mooi mens is, die heel mooie dingen kan zeggen of doen. Of die je op heel belangrijke dingen kan wijzen, dingen die jijzelf – omdat je het liefst snel voorbij loopt – nooit had gezien. Daarom zijn – ik noem ze nu maar even gehandicapte mensen – zo belangrijk, zo waardevol voor een gemeenschap, voor een samenleving, dus ook voor de kerk. We kunnen hen niet missen, we hebben ze nodig. En ze verdienen extra steun, extra waardering, extra zorg. Een speciale dienst!

We pakken ons puzzelstukje in de hand (en wat betekent dat ook al weer? Zoals ik is er geen een – [dia29.1] ik ben uniek, en ze [dia29.2] hebben me nodig – anders zijn we niet compleet) en we kijken om ons heen en naar elkaar en zeggen: mag ik je leren kennen?! Want: [dia30] jij bent mij een zorg!

Amen